

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 6 juli 2006 *

I mål C-154/05,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG som framställts av Rechtbank te Amsterdam (Nederländerna), genom beslut av den 4 april 2005 som inkom till domstolen den 6 april 2005, i målet

J.J. Kersbergen-Lap,

D. Dams-Schipper

mot

Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen,

* Rättegångspråk: nederländska.

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Malenovský, J.-P. Puissechet (referent), A. Borg Barthet och A. Ó Caoimh,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- J.J. Kersbergen-Lap,
- Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, genom I.F. Pardaán, i egenskap av ombud,
- Nederländernas regering, genom H.G. Sevenster, i egenskap av ombud,
- Finlands regering, genom A. Guimaraes-Purokoski, i egenskap av ombud,

- Förenade kungarikets regering, genom S. Nwaokolo, i egenskap av ombud, biträdd av E. Sharpston, QC,

- Europeiska gemenskapernas kommission, genom D. Martin och P. van Nuffel, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 4.2a och 10a samt bilaga IIa till rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57), i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 307/1999 av den 8 februari 1999 (EGT L 38, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1408/71).

- 2 Begäran om förhandsavgörande har inletts i en tvist mellan å ena sidan J. J. Kersbergen-Lap och D. Dams-Schipper och å andra sidan Raad van Bestuur

(ledningen) för Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekering (myndighet som ansvarar för försäkring av anställda) (nedan kallad UWV) angående myndighetens vägran att bevilja klagandena ersättning utanför Nederländerna med stöd av Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (lag om ersättning vid nedsatt arbetsförmåga hos ungdomar med funktionshinder) av den 24 april 1997 (Stb. 1997, nr 177) (nedan kallad Wajonglagen).

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

- 3 Artikel 1 i förordning nr 1408/71 har följande lydelse:

”I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) Anställda respektive egenföretagare:
- i) den som är försäkrad, obligatoriskt eller genom en frivillig fortsättningsförsäkring, mot en eller flera av de risker som täcks av grenarna i ett system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller genom ett särskilt system för offentligt anställda.

...”

- 4 I artikel 2 i förordning nr 1408/71 definieras de personer som omfattas av förordningen. Punkt 1 innehåller följande precisering:

”Denna förordning skall gälla anställda, egenföretagare och studerande som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är medborgare i en medlemsstat ... samt deras familjemedlemmar och efterlevande.”

- 5 Artikel 4 i förordning nr 1408/71 har rubriken ”Sakområden” och lyder enligt följande:

”1. Denna förordning gäller all lagstiftning om följande grenar av social trygghet:

a) förmåner vid sjukdom och moderskap,

b) förmåner vid invaliditet, även sådana som är avsedda att bevara eller förbättra förvärvsförmågan,

...

2. Denna förordning gäller alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de bygger på avgiftsplikt eller inte, och system där en arbetsgivare eller en redare har ansvar för förmåner som nämns i punkt 1.

2a Denna förordning gäller också särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som utges enligt en annan lagstiftning eller andra system än de som avses i punkt 1 eller som inte omfattas på grund av punkt 4, när sådana förmåner har till syfte

a) antingen att täcka de risker som omfattas av de försäkringsgrenar som anges i punkt 1a–h, i stället för eller som tillägg till andra förmåner, eller

b) uteslutande ge ett särskilt skydd för handikappade.

...

4. Denna förordning gäller inte social ... hjälp, ...

...”

- 6 När det gäller de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som avses i artikel 4.2a i förordning nr 1408/71 anges följande i artikel 10a.1 i nämnda förordning:

”Utan hinder av bestämmelserna i artikel 10 och avdelning III skall personer för vilka denna förordning gäller erhålla de särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner som avses i artikel 4.2a, uteslutande inom den medlemsstats territorium där de är bosatta i enlighet med lagstiftningen i den staten under förutsättning att förmånerna är förtecknade i bilaga [II]a. Förmånerna skall utges och bekostas av institutionen på bosättningsorten.”

- 7 Under punkt J i bilaga IIa anges att förmåner vid arbetsoförmåga för unga människor med funktionsnedsättning som beviljas i Nederländerna med stöd av Wajonglagen skall betraktas som särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner.

Den nationella lagstiftningen

- 8 I Nederländerna förekommer det olika typer av försäkringar mot nedsatt arbetsförmåga.
- 9 Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (lag om försäkring mot nedsatt arbetsförmåga) av den 18 februari 1966 (Stb. 1966, nr 84) (nedan kallad WAO) försäkrar anställda mot risken för inkomstbortfall till följd av varaktig nedsättning av arbetsförmågan. Försäkringen finansieras genom avgifter som arbetsgivarna är skyldiga att betala på den lön som utbetalas till de anställda. För att komma i fråga för en förmån enligt WAO måste den anställde vara försäkrad vid den tidpunkt då nedsättningen av arbetsförmågan inträder.

- 10 Fram till den 1 januari 1998 gällde dessutom Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (lag om allmän försäkring mot nedsatt arbetsförmåga) av den 11 december 1975 (Stb. 1975, nr 674) (nedan kallad AAW), genom vilken en allmän obligatorisk försäkring infördes som skyddade hela befolkningen mot de ekonomiska följderna av en varaktig nedsättning av arbetsförmågan.

- 11 Den 1 januari 1998 ersattes AAW med dels Wet arbeidsongeschiktheids-verzekering zelfstandigen (lag om försäkring mot nedsatt arbetsförmåga för egenföretagare) av den 24 april 1997 (Stb. 1997, nr 176), för egenföretagare, dels Wajonglagen som syftar till att skydda ungdomar med funktionshinder mot de ekonomiska följderna av en varaktig nedsättning av arbetsförmågan.

- 12 I Wajonglagen föreskrivs en minimiersättning för ungdomar vars arbetsförmåga redan är helt eller delvis varaktigt nedsatt när de inträder på arbetsmarknaden. Med ungdomar med funktionshinder avses i landet bosatta personer som den dagen de fyllde 17 år redan hade en nedsatt arbetsförmåga eller som, för det fall deras arbetsförmåga har nedsatts vid ett senare tillfälle, studerade under minst sex månader under det år som föregick den dag då nedsättningen av arbetsförmågan inträdde. Förmånen kan inte beviljas före 18 års ålder.

- 13 Storleken på den ersättning som utbetalas med stöd av Wajonglagen beror på i vilken grad arbetsförmågan är nedsatt, och den uppgår till 70 procent av den i lag reglerade minimilönen för det fall arbetsförmågan är helt nedsatt. För att ha rätt till förmånen krävs inte att någon premie eller avgift har erlagts. Det uppställs inte heller något villkor som avser förmånsstagarens egna medel. Däremot kan ersättningen sättas ned för det fall den berörde har inkomst av arbete eller om den ifrågavarande förmånen kumuleras med andra förmåner på grund av nedsättning av arbetsförmågan.

- 14 Den förmån som föreskrivs i Wajonglagen utbetalas av Arbeidsongeschiktheidsfonds jonggehandicapt (fonden för nedsatt arbetsförmåga hos ungdomar med funktionshinder) och finansieras, enligt artikel 64 a i nämnda lag, av statskassan.
- 15 Till skillnad från AAW, som inte innehöll några restriktioner, medför Wajonglagen hinder mot att ta med sig ersättning enligt Wajonglagen utomlands. I artikel 17.1 i Wajonglagen anges nämligen att "rätten till ersättning upphör ... från och med den första dagen i månaden efter den månad då den unga personen med funktionshinder flyttar ut från Nederländerna".
- 16 I artikel 17.7 i Wajonglagen anges dock att UWV får göra undantag från denna bestämmelse i fall där en indragning av förmånen skulle leda till ett "särdeles oskäligt" resultat. Genom Besluit Beleidsregels Voortzetting Wajong-uitkering buiten Nederland (tillämpningsföreskrifter beträffande fortsatt utbetalning av Wajongersättning till personer utanför Nederländerna) (Stcrt. 2003, nr 84), vilka trädde i kraft den 2 maj 2003, preciserade Raad van Bestuur vid UWV att begreppet "särdeles oskäligt resultat" avser fall där en ung person med funktionshinder dels har synnerliga skäl för att bosätta sig utanför Nederländerna, dels skulle komma att lida betydande skada om ersättningen drogs in. Det skall anses föreligga synnerliga skäl bland annat när den unge flyttar utomlands för att genomgå läkarbehandling av viss varaktighet, för att ta en anställning med utsikter till återinträde i arbetslivet eller för att följa de personer som den unga personen med funktionshinder är beroende av för sin försörjning när dessa personer tvingas bosätta sig utanför Nederländerna.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 17 Arbetsförmågan hos J.J. Kersbergen-Lap, född den 15 januari 1964, och D. Dams-Schipper, född den 19 januari 1970, är varaktigt nedsatt med 80–100 procent. Före

år 1998 erhöll de ersättning för nedsatt arbetsförmåga enligt AAW. Den 1 januari 1998 omvandlades denna ersättning till ersättning enligt Wajonglagen. År 2002 bosatte sig J.J. Kersbergen-Lap i Frankrike och D. Dams-Schipper i Tyskland. I båda fallen ledde utflyttningen till att UWV beslutade att dra in förmånen i fråga.

- 18 J.J. Kersbergen-Lap och D. Dams-Schipper begärde omprövning av dessa beslut. I båda fallen beslutade Raad van Bestuur vid UWV att inte vidta ändring och förklarade att det i de aktuella fallen inte rörde sig om något "särdeles oskäligt" resultat.
- 19 J.J. Kersbergen-Lap och D. Dams-Schipper överklagade var för sig besluten till Rechtbank te Amsterdam.
- 20 Den nationella domstolen beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till EG-domstolen:

"Skall en ersättning enligt Wajonglagen, vilken omnämns i bilaga IIa till förordning nr 1408/71, betraktas som en sådan särskild, icke avgiftsfinansierad förmån som avses i artikel 4.2a i förordning nr 1408/71, så att det uteslutande är den samordningsmekanism som inrättades genom artikel 10a i förordning nr 1408/71 som skall tillämpas på sådana personer som klagandena i målet vid den nationella domstolen, och ersättningen i fråga således inte kan utbetalas till någon som är bosatt utanför Nederländerna?"

Tolkningsfrågan

- 21 Det ankommer uteslutande på den hänskjutande domstolen att bestämma innehållet i de frågor som den avser att hänskjuta till EG-domstolen. Det ankommer nämligen uteslutande på de nationella domstolarna, vid vilka tvisten anhängiggjorts och som har ansvaret för det rättsliga avgörandet, att mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i varje enskilt mål bedöma såväl om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att döma i saken som relevansen av de frågor som ställs till domstolen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 1997 i mål C-220/95, Van den Boogaard, REG 1997, s. I-1147, punkt 16, av den 20 mars 1997 i mål C-295/95, Farrell, REG 1997, s. I-1683, punkt 11, av den 16 mars 1999 i mål C-159/97, Castelletti, REG 1999, s. I-1597, punkt 14, och av den 8 maj 2003 i mål C-111/01, Gantner Electronic, REG 2003, s. I-4207, punkt 34).
- 22 J.J. Kersbergen-Lap har emellertid, i slutet av det yttrande som hon har ingett till EG-domstolen, ställt flera frågor utöver den fråga som den nationella domstolen hänsköt till EG-domstolen genom begäran om förhandsavgörande, och hon har lagt till ytterligare frågor i ett kompletterande yttrande. Med hänsyn till vad som har konstaterats i punkten ovan saknas skäl att pröva dessa frågor, vilka går utöver ramen för den fråga som den nationella domstolen hänsköt.
- 23 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida den förmån för ungdomar med funktionshinder som föreskrivs i Wajonglagen och som finns upptagen i bilaga IIa till förordning nr 1408/71 utgör en särskild avgiftsfinansierad förmån i den mening som avses i artikel 4.2a i förordningen, med följderna att den situation som personer som klagandena i målet vid den nationella domstolen befinner sig i uteslutande regleras genom den samordningsmekanism som inrättas genom artikel 10a i samma förordning och, följaktligen, att nämnda ersättning endast kan beviljas en person som är stadigvarande bosatt i Nederländerna.

- 24 Klagandena i målet vid den nationella domstolen tillhör den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1408/71 eftersom de har omfattats av ett system för social trygghet i Nederländerna och, i egenskap av försäkrade, skulle ha rätt till ersättning för nedsatt arbetsförmåga om de var bosatta i den medlemsstaten (se analogt bland annat dom av den 31 maj 1979 i mål 182/78, Pierik, REG 1979, s. 1977, punkt 4, svensk specialutgåva, volym 4, s. 453, och av den 10 mars 1992 i mål C-215/90, Twomey, REG 1992, s. I-1823, punkt 13).
- 25 De bestämmelser om undantag från möjligheterna att medföra sociala trygghetsförmåner utomlands som återfinns i artikel 10a i förordning nr 1408/71 skall tolkas restriktivt. Artikel 10a kan endast avse de förmåner som uppfyller villkoren i artikel 4.2a i förordningen, nämligen förmåner som är både av särskild karaktär och icke avgiftsfinansierade och som nämns i bilaga IIa till förordningen (se, för ett liknade resonemang, dom av den 8 mars 2001 i mål C-215/99, Jauch, REG 2001, s. I-1901, punkt 21).
- 26 Såsom det har erinrats om i punkt 7 i förevarande dom ingår förmånen enligt Wajonglagen i den uppräknade av särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner, i den mening som avses i artikel 4.2a i förordning nr 1408/71, som finns i bilaga IIa till samma förordning.
- 27 Det återstår följaktligen att pröva dels huruvida förmånen i fråga är av särskild karaktär och täcker de risker som omfattas av en eller flera av de försäkringsgrenar för social trygghet som anges i artikel 4.1 i förordning nr 1408/71, i stället för eller som tillägg till andra förmåner, dels huruvida en sådan förmån kan anses vara icke avgiftsfinansierad.

Huruvida ersättning enligt Wajonglagen är av särskild karaktär

Parternas argument

- 28 UWV, samtliga regeringar som har yttrat sig och Europeiska gemenskapernas kommission anser att de särskilda förmåner som avses i artikel 4.2a i förordning nr 1408/71 är förmåner av blandad karaktär.
- 29 Enligt de ovannämnda intervenienterna, med undantag för Förenade kungarikets regering som inte har uttryckt någon exakt uppfattning om hur ersättning enligt Wajonglagen skall betecknas, uppvisar denna ersättning de typiska egenskaperna för en blandad förmån. De har dels drag av social trygghet, eftersom de med tillämpning av de villkor för beviljande som gäller på området tillkommer de personer som drabbas av en händelse (nedsättning av arbetsförmågan) som normalt sett täcks av en social trygghetsförmån, dels drag av socialt bistånd, eftersom de inte grundar sig på verksamhets- eller avgiftsperioder och eftersom de är avsedda att lindra ett hjälpbehov genom att tillförsäkra ungdomar med funktionshinder ett existensminimum. En sådan förmån är alltid nära knuten till de socioekonomiska förhållandena i det aktuella landet. Eftersom förmånsbeloppet beräknas utifrån den minimilön som gäller i Nederländerna kan beloppet anses stå i förhållande till levnadsstandarden i denna medlemsstat.

Domstolens bedömning

- 30 Huruvida en förmån utgör en särskild förmån i den mening som avses i artikel 4.2a i förordning nr 1408/71 beror på dess syfte. Den skall utges i stället för eller som tillägg till en social trygghetsförmån och ha karaktären av socialt bistånd som

grundar sig på sociala och ekonomiska hänsyn och den skall beslutas på grundval av objektiva kriterier som fastställs i lagstiftningen (se dom av den 29 april 2004 i mål C-160/02, Skalka, REG 2004, s. I-5613, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

- 31 Sålunda som den nederländska regeringen har framhållit utgör den förmån som föreskrivs i Wajonglagen en substituentsättning som är avsedd för personer som inte uppfyller villkoren för att erhålla en förmån vid invaliditet i den mening som avses i artikel 4.1 b i förordning nr 1408/71. Ersättningen enligt Wajonglagen tillförsäkrar en svag samhällsgrupp (ungdomar med funktionshinder) en minimiinkomst och har därför karaktären av ett socialt bistånd som grundar sig på sociala och ekonomiska hänsyn. Dessutom beviljas förmånen med tillämpning av objektiva kriterier som är fastställda i lag.
- 32 När det gäller den omständigheten att den förmån som är i fråga i målet vid den nationella domstolen beviljas utan någon föregående undersökning av den berördes behov eller tillgångar, vilket kommissionen har påpekat, konstaterar domstolen att majoriteten av ungdomarna med funktionshinder inte skulle förfoga över tillräckliga existensmedel om de inte åtnjöt den aktuella förmånen.
- 33 Dessutom är förmånen i fråga nära knuten till de socioekonomiska förhållandena i Nederländerna, eftersom den beräknas i förhållande till minimilönen och levnadsstandarden i denna medlemsstat. Domstolen har redan medgett att förmåner som är nära knutna till sociala förhållanden kan beviljas med förbehåll för ett villkor om bosättning i den stat där den behöriga myndigheten finns (dom av den 27 september 1988 i mål 313/86, Lenoir, REG 1988, s. 5391, punkt 16, svensk specialutgåva, volym 9, s. 683, av den 4 november 1997 i mål C-20/96, Snares, REG 1997, s. I-6057, punkt 42, och av den 31 maj 2001 i mål C-43/99, Leclere och Deaconescu, REG 2001, s. I-4265, punkt 32).
- 34 Härav följer att förmånen enligt Wajonglagen skall kvalificeras som en särskild förmån i den mening som avses i förordning nr 1408/71.

Huruvida förmånen enligt Wajonglagen är icke avgiftsfinansierad

- 35 UWV, samtliga regeringar som har yttrat sig och kommissionen anser att ersättningen enligt Wajonglagen inte är avgiftsfinansierad.
- 36 Det avgörande kriteriet i detta avseende är på vilket sätt förmånen faktiskt finansieras (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Jauch, punkterna 32 och 33). Domstolen skall härvid pröva om finansieringen sker direkt eller indirekt genom sociala avgifter eller med offentliga medel.
- 37 De medel som behövs för att finansiera förmånen enligt Wajonglagen tillhandahålls av statskassan och kommer således från den allmänna budgeten. Dessutom är beviljandet av ersättningen inte villkorat av att mottagaren också skall ha rätt till en annan avgiftsfinansierad social trygghetsförmån. Med hänsyn till den kategori som dessa mottagare tillhör kan det således inte heller vara fråga om indirekt finansiering genom avgifter.
- 38 Det framgår följaktligen att förmånen enligt Wajonglagen skall anses vara icke avgiftsfinansierad i den mening som avses i artikel 4.2a i förordning nr 1408/71.

Huruvida en förvärvad rättighet har åsidosatts

Parternas argument

- 39 J.J. Kersbergen-Lap har anfört att det inte gentemot personer som mottog förmånen före år 1998 med stöd av AAW kan göras gällande att de förmåner som avses i artikel 10a i förordning nr 1408/71 inte får medföras utomlands. Det skulle innebära att en förvärvad rättighet åsidosattes.

- 40 Vid den tidpunkt då Wajonglagen trädde i kraft år 1998 och upptogs i bilaga IIa i förordning nr 1408/71 som en särskild icke avgiftsfinansierad förmån åtnjöt klagandena i målet vid den nationella domstolen en förmån för ungdomar med funktionshinder enligt AAW som inte var föremål för några restriktioner vad gäller möjligheterna att medföra den utomlands.

Domstolens bedömning

- 41 Domstolen behöver inte undersöka huruvida förmånen enligt Wajonglagen var avsedd att faktiskt säkerställa fortlevnaden av ersättningen enligt AAW under ett annat namn för att kunna konstatera att en person som befinner sig i samma situation som klagandena i målet vid den nationella domstolen inte, till skillnad från vad J.J. Kersbergen-Lap har hävdad, kan åberopa principen om bibehållande av förvärvade rättigheter för att åtnjuta den förmån som är i fråga i målet vid den nationella domstolen trots att vederbörande har bosatt sig utanför Nederländerna.
- 42 Visserligen utgör principen om rättssäkerhet hinder mot att en förordning tillämpas retroaktivt, oberoende av vilka fördelar eller nackdelar en sådan tillämpning skulle föra med sig för den berörde. Emellertid kräver samma princip att alla faktiska omständigheter normalt, om inget uttryckligen talar för motsatsen, skall bedömas mot bakgrund av de rättsregler som gällde när omständigheterna inträffade (dom av den 12 oktober 1978 i mål 10/78, *Belbouab*, REG 1978, s. 1915, punkt 7). Även om en ny lag endast gäller för framtiden, skall den — om inte annat föreskrivits — tillämpas även på framtida verkningar av situationer som uppkommit då den tidigare bestämmelsen gällde (se, i detta avseende, dom av den 15 februari 1978 i mål 96/77, *Bauche och Delquignies*, REG 1978, s. 383, punkt 48, av den 25 oktober 1978 i mål 125/77, *Koninklijke Scholten-Honig och De Bijenkorf*, REG 1978, s. 1991, punkt 37, av den 5 februari 1981 i mål 40/79, *P. mot kommissionen*, REG 1981, s. 361, punkt 12, av den 10 juli 1986 i mål 270/84, *Licata mot Ekonomiska och sociala kommittén*, REG 1986, s. 2305, punkt 31, och av den 7 februari 2002 i mål C-28/00, *Kauer*, REG 2002, s. I-1343, punkt 20).

- 43 Vad beträffar målet vid den nationella domstolen kan det konstateras att Wajonglagen trädde i kraft och upptogs i bilaga IIa till förordning nr 1408/71 innan klagandena i målet vid den nationella domstolen flyttade ut från Nederländerna. Eftersom övergångsbestämmelser av motsatt innehåll saknas i bland annat förordning nr 1223/98 av den 4 juni 1998 om ändring av förordning nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpningen av förordning nr 1408/71 (EGT L 168, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106) skall de rättsverkningar (huruvida förmånen enligt Wajonglagen kan medföras utomlands eller inte) som de faktiska omständigheterna (bosättningen utanför Nederländerna) ger upphov till således undersökas mot bakgrund av de regler som var tillämpliga vid den tidpunkt då dessa omständigheter uppstod och således mot bakgrund av de nya bestämmelserna.
- 44 Följaktligen skall frågan besvaras så, att en ersättning enligt Wajonglagen skall betraktas som en sådan särskild, icke avgiftsfinansierad förmån som avses i artikel 4.2a i förordning nr 1408/71, så att det uteslutande är den samordningsmekanism som inrättades genom artikel 10a i nämnda förordning som skall tillämpas och att nämnda ersättning inte kan utbetalas till någon som är bosatt utanför Nederländerna.

Rättegångskostnader

- 45 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttranden till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicaptten (lag om ersättning vid nedsatt arbetsförmåga hos ungdomar med funktionshinder) av den 24 april 1997 skall betraktas som en sådan särskild, icke avgiftsfinansierad förmån som avses i artikel 4.2a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 307/1999 av den 8 februari 1999, så att det uteslutande är den samordningsmekanism som inrättades genom artikel 10a i förordning nr 1408/71 som skall tillämpas och att nämnda ersättning således inte kan utbetalas till någon som är bosatt utanför Nederländerna.

Underskrifter